

Zadeva C-100/21

**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča**

Datum vložitve:

17. februar 2021

Predložitveno sodišče:

Landgericht Ravensburg (Nemčija)

Datum predložitvene odločbe:

12. februar 2021

Tožeča stranka:

QB

Tožena stranka:

Daimler AG

Predmet postopka v glavni stvari

Odklopne naprave v vozilih z dizelskim motorjem – Odškodnina – Upoštevanje koristi iz dejanske rabe motornega vozila – Pravica sodnika posameznika, da pri Sodišču vloži predlog za sprejetje predhodne odločbe

Predmet in pravna podlaga predloga

Razlaga prava Unije, člen 267 PDEU

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je cilj člena 18(1), člena 26(1) in člena 46 Direktive 2007/46/ES v povezavi s členom 5(2) Uredbe (ES) št. 715/2007 tudi varstvo interesov posameznih pridobiteljev motornih vozil?

Če je odgovor pritrdilen:

2. Ali k tem interesom spada tudi interes posameznega pridobitelja vozila, da ne pridobi vozila, ki ni v skladu z zahtevami prava Unije, zlasti ne vozila, ki ima vgrajeno odklopno napravo, ki je na podlagi člena 5(2) Uredbe (ES) št. 715/2007 prepovedana?

Če je odgovor na prvo vprašanje za predhodno odločanje nikalen:

3. Ali ni združljivo s pravom Unije, če lahko pridobitelj, ki je nehoti kupil vozilo, ki ga je proizvajalec dal na trg s prepovedano odklopno napravo iz člena 5(2) Uredbe (ES) št. 715/2007, le izjemoma, če je proizvajalec vozila ravnal naklepno in v nasprotju z dobrimi običaji, uveljavlja civilnopravne deliktne zahtevke zoper proizvajalca vozila za povrnitev svoje škode, zlasti tudi zahtevke za vračilo plačane kupnine za vozilo, v zameno za sočasno vrnitev vozila in prenos lastninske pravice na njem?

Če je odgovor pritrdilen:

4. Ali pravo Unije nalaga, da lahko pridobitelj vozila zoper proizvajalca vozila uveljavlja civilnopravni deliktni odškodninski zahtevek zaradi vsakega krivdnega ravnanja proizvajalca vozila (iz malomarnosti ali naklepnem) v zvezi z dajanjem na trg vozila, ki ima vgrajeno prepovedano odklopno napravo iz člena 5(2) Uredbe (ES) št. 715/2007?

Ne glede na odgovor na prvo, drugo, tretje in četrto vprašanje za predhodno odločanje:

5. Ali ni združljivo s pravom Unije, če mora v skladu z nacionalnim pravom pridobitelj vozila, ki od proizvajalca v obliki deliktnega odškodninskega zahtevka v zameno za sočasno izročitev vozila in prenos lastninske pravice na njem zahteva vračilo kupnine za vozilo, dano na trg z vgrajeno prepovedano odklopno napravo iz člena 5(2) Uredbe (ES) št. 715/2007, pri izračunu odškodnine upoštevati korist iz dejanske rabe vozila?

Če je odgovor nikalen:

6. Ali ni združljivo s pravom Unije, če se ta korist iz rabe odmeri na podlagi celotne kupnine, ne da bi se upoštevalo odbitek zaradi zmanjšanja vrednosti vozila, ki je posledica vgradnje prepovedane odklopne naprave, in/ali zaradi pridobiteljeve nehotene uporabe vozila, ki ni v skladu s pravom Unije?

Ne glede na odgovor na prvo, drugo, tretje, četrto, peto in šesto vprašanje za predhodno odločanje:

7. Ali je člen 348(3) ZPO (zakon o civilnem postopku) v delu, v katerem se ta določba nanaša tudi na vlaganje predlogov za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 267, drugi odstavek, PDEU, nezdružljiv s pooblastilom nacionalnih sodišč za vlaganje predlogov za sprejetje predhodne odločbe iz člena 267, drugi odstavek, PDEU in se zato pri izdaji predložitvenih sklepov ne uporablja?

Navedene določbe prava Unije

Direktiva 2007/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o vzpostavitvi okvira za odobritev motornih in priklopnih vozil ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila (Okvirna direktiva) (UL 2007, L 263, str. 1), zlasti člen 18(1), člen 26(1) in člen 46

Uredba (ES) št. 715/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2007 o homologaciji motornih vozil glede na emisije iz lahkih potniških in gospodarskih vozil (Euro 5 in Euro 6) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil (UL 2007, L 171, str. 1), zlasti člen 5(2)

Navedene nacionalne določbe

Bürgerliches Gesetzbuch (civilni zakonik, BGB), zlasti člen 823(2) (Odškodninska obveznost v primeru kršitve zakona, katerega cilj je varstvo druge osebe) in člen 826 (Odškodninska obveznost v primeru naklepne povzročitve škode, ki je v nasprotju z dobrimi običaji)

Zivilprozessordnung (zakon o civilnem postopku, ZPO), zlasti člena 348 in 348a (Pristojnost sodnika posameznika)

Grundgesetz (nemška ustava, GG), zlasti člen 101(1), drugi stavek (Pravica do zakonitega sodnika)

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka

- 1 Tožeča stranka je od družbe Y GmbH 20. marca 2014 kupila rabljeno vozilo Mercedes Benz tipa C 220 CDI z 28.591 prevoženimi kilometri za ceno 29.999 EUR. Vozilo, ki ga je dala na trg in 15. marca 2013 prvič registrirala tožena stranka, ima dizelski motor, ki ustreza standardu onesnaževanja Euro 5 in ima oznako OM 651.
- 2 Med strankama ni sporno, da se vračanje izpušnih plinov pri tem vozilu pri hladnejših zunanjih temperaturah zmanjša (tako imenovano temperaturno okno), zaradi česar so emisije NOx (dušikovih oksidov) višje. Med njima pa je sporno, pri kateri konkretni zunanji temperaturi se začne zmanjševati vračanje izpušnih plinov in v kakšnem obsegu.

- 3 Tožeča stranka trdi, da programska oprema za krmiljenje motorja vozila poleg temperaturnega okna vsebuje še druge odklopne naprave, ki so na podlagi člena 5(2) Uredbe št. 715/2007 prepovedane in ki med dejansko cestno vožnjo zmanjšujejo učinkovitost sistemov za uravnavanje emisij. Meni, da jo je tožena stranka v zvezi s tem naklepno in v nasprotju z dobrimi običaji prevarala ter ji je zavezana plačati odškodnino.
- 4 Tožeča stranka v postopku v glavni stvari predlaga, naj se toženi stranki v zameno za sočasno vrnitev vozila in prenos lastninske pravice na njem naloži plačilo zneska v višini 29.999 EUR, od katerega naj se odbije odškodnina za uporabo vozila, ki naj se izračuna po tej formuli: $75 \% \times \text{kupnina} \times (\text{stanje prevoženih kilometrov ob obravnavi, od katerega naj se odšteje stanje prevoženih kilometrov ob nakupu}) : (\text{skupno število prevoženih kilometrov po prostem preudarku sodišča, od katerega naj se odšteje stanje prevoženih kilometrov ob nakupu})$.
- 5 Tožena stranka predlaga, naj se tožba zavrne, saj je z več vidikov neutemeljena.

Bistvene trditve strank postopka v glavni stvari

- 6 Tožeča stranka sicer meni, da toženi stranki zaradi njenega naklepnega škodljivega ravnanja ne dolguje nadomestila za uporabo vozila, vendar iz previdnosti dopušča možnost, da se ji od zneska, ki ga zahteva, za prevožene kilometre odbije odškodnina za uporabo, ki naj bo predmet prostega preudarka sodišča. Meni, da je treba to odškodnino izračunati ob upoštevanju največ 75-odstotne višine kupnine, saj je bila kupnina zaradi napake sistema za uravnavanje izpušnih plinov previsoka za do 30 %. Poleg tega naj bi bilo treba upoštevati, da je namen prava civilne odgovornosti prevencija.
- 7 Tožena stranka razlaga sodbo z dne 17. decembra 2020, X (odklopna naprava pri dizelskih motorjih) (C-693/18, EU:C:2020:1040), tako, da je odklopna naprava *le* naprava, s katero se prepozna, da je vozilo na testni napravi, in se z njo na podlagi nedovoljenega poseganja zgolj zaradi postopka ES-homologacije namenoma zmanjšajo emisije dušikovih oksidov. Zadevno vozilo pa naj sploh ne bi imelo take funkcije.
- 8 Tožena stranka ne prereka, da se vračanje izpušnih plinov začne zmanjševati že pri temperaturi, višji od 0°C. Če namreč vračanje izpušnih plinov poteka pri prenizkih temperaturah, naj bi prišlo do kondenzacije sestavin izpušnih plinov. Posledica tega pa naj bi bile različne neželene usedline v sestavnih delih. Pogosto delovanje motorja v tem stanju naj bi lahko privedlo do trajnih okvar motorja. Zato naj bi bilo zmanjšanje vračanja izpušnih plinov ob upoštevanju temperature potrebno zaradi zaščite motorja. Pri tem naj bi šlo za industrijski standard, s katerim se upošteva fizikalno-tehnične lastnosti motorjev z notranjim izgorevanjem in ki ga že od nekdaj uporabljajo vsi proizvajalci.
- 9 Tožena stranka meni, da ni ravnala v nasprotju z dobrimi običaji, tudi če bi se izkazalo, da je v vozilo vgrajena odklopna naprava. Sistem za uravnavanje emisij

spornega vozila naj bi razvila na podlagi načel inženirske previdnosti in pri tem izhajala iz razumevanja standardov, ki je glede na zakonodajo EU o emisijah pravilno ali pa vsaj sprejemljivo.

- 10 Tožena stranka podredno zatrjuje, da tožeči stranki ni nastala škoda, ker ima sporno vozilo veljavno ES-homologacijo, ker ga je mogoče uporabljati brez omejitev in ker se mu tudi ni zmanjšala vrednost. Poleg tega naj bi tožena stranka za zadevno vozilo kot prostovoljni servisni ukrep razvila odobreno posodobitev programske opreme.
- 11 Tožena stranka ugovarja zmanjšanju osnove za odbitek koristi iz rabe, za katero se zavzema tožeča stranka. Meni, da je treba kot osnovo za izračun uporabiti celotno kupnino.

Kratka predstavitev obrazložitve predloga

- 12 Prvo, drugo, tretje in četrto vprašanje za predhodno odločanje: če je v vozilu vgrajena prepovedana odklopna naprava na podlagi člena 5(2) in člena 3, točka 10, Uredbe št. 715/2007 in je tožena stranka ravnala v nasprotju z dobrimi običaji, je lahko podlaga za deliktne odškodninski zahtevek tožeče stranke zoper toženo stranko člen 826 BGB.
- 13 Po začasni presoji sodišča je temperaturno okno spornega motorja sicer prepovedana odklopna naprava v smislu člena 5(2), drugi stavek, točka (a), v povezavi s členom 3, točka 10, Uredbe št. 715/2007, vendar je vprašanje, ali je tožena stranka ravnala v nasprotju z dobrimi običaji.
- 14 Pogoj za odškodninski zahtevek na podlagi člena 823(2) BGB je kršitev zakona, katerega cilj je varstvo druge osebe. Zato se postavlja vprašanje, ali je cilj člena 18(1) in člena 26(1) Direktive 2007/46 ter člena 5(2) Uredbe št. 715/2007 poleg varstva splošnih interesov tudi varstvo posameznega pridobitelja vozila pred pridobitvijo motornega vozila, ki ni v skladu s pravom Unije, zlasti motornega vozila, ki ima vgrajeno prepovedano odklopno napravo v smislu člena 5(2) Uredbe št. 715/2007.
- 15 V nacionalni sodni praksi in literaturi se v zvezi s tem zastopajo različna stališča. Bundesgerichtshof (zvezno vrhovno sodišče, Nemčija) (BGH) v sodbi z dne 25. maja 2020 zastopa stališče, da je cilj regulativnih aktov Evropske unije, sprejetih zaradi popolne harmonizacije tehničnih zahtev za vozila, v prvi vrsti visoka raven varnosti v cestnem prometu, varovanja zdravja, varstva okolja, energetske učinkovitosti in zaščite pred nepooblaščenno uporabo, pri čemer se sklicuje na uvodne izjave 2, 3, 14, 17 in 23 Direktive 2007/46.
- 16 BGH (zvezno vrhovno sodišče) poleg tega meni, da smisel in namen člena 5 Uredbe št. 715/2007 očitno ni poskrbeti za to, da se ne bi prevzemale neželene obveznosti, saj so cilji te uredbe uresničitev notranjega trga z uvedbo skupnih tehničnih zahtev glede emisij motornih vozil (uvodni izjavi 1 in 27), varstvo

okolja, zlasti izboljšanje kakovosti zraka (uvodne izjave 1 in od 4 do 7), nižji stroški zdravstva in podaljšanje življenjske dobe (uvodna izjava 7). Obstajali naj ne bi nikakršni indici za to, da bi bil lahko cilj te uredbe, zlasti njenega člena 5, varstvo pravice posameznega pridobitelja vozila do samostojnega ekonomskega odločanja.

- 17 BGH (zvezno vrhovno sodišče) meni, da drugačen sklep tudi ne izhaja iz obveznosti čim bolj učinkovite uporabe prava Unije (*effet utile*) in sodne prakse Sodišča.
- 18 Posamezna druga sodišča zastopajo stališče, da je cilj člena 18(1), člena 26(1) in člena 46 Direktive 2007/46 ter člena 5(2) Uredbe št. 715/2007 tudi varstvo posameznikov. V obrazložitvah po eni strani navajajo, da je eden od ciljev certifikata o skladnosti v skladu s Prilogo IX k Direktivi 2007/46/ES, da proizvajalec vozila kupcu vozila s tem certifikatom zagotavlja, da je vozilo, ki ga je kupil, ob izdelavi skladno z zakonodajo, ki velja v Evropski uniji. Na podlagi tega sklepajo, da je cilj tudi varstvo posameznega kupca. V zvezi s tem se sklicujejo tudi na uvodne izjave od 1 do 3 in 5 Uredbe št. 385/2009.
- 19 V skladu z nekim drugim stališčem se lahko člen 823(2) BGB uporablja (tudi) zato, ker je treba zaradi učinkovitega uveljavljanja prava Unije za nespoštovanje določb prava Unije, ki so upoštevne v obravnavanem primeru, določiti civilnopravne sankcije. Zagovorniki tega stališča se sklicujejo na sodno prakso Sodišča, v skladu s katero zasebnopravni odškodninski zahtevki v primeru kršitev prava Unije niso le možni, ampak potrebni. Pri tem naj ne bi bilo bistveno, ali je cilj kršene določbe prava Unije varstvo posameznikov. V zvezi s tem se zagovorniki tega stališča sklicujejo na primer na sodbi z dne 2. oktobra 1991, Vandevenne in drugi (C-7/90, EU:C:1991:363), in z dne 17. septembra 2002, Muñoz in Superior Fruiticola (C-253/00, EU:C:2002:497).
- 20 Tudi če bi se ugotovilo, da navedene določbe prava Unije varujejo le splošne pravne dobrine, ne pa interesov pridobiteljev, bi bilo v skladu z načelom učinkovitosti morda vendarle treba vsako krivdno ravnanje proizvajalcev vozil (iz malomarnosti ali naklepno) v zvezi z obstojem odklopne naprave kaznovati s tem, da lahko pridobitelj zoper proizvajalca uveljavlja deliktne odškodninski zahtevek.
- 21 Polni učinek zadevnih določb v skladu z nacionalnim pravom zagotavlja predvsem pristojni organ, ki opravlja preskuse. Vendar je prav škandal v zvezi z dizelskimi motorji pokazal, da je lahko nacionalni pristojni organ, ki opravlja preskuse, zaradi velike količine tipov in modelov vozil le v omejenem obsegu preprečil dajanje vozil z odklopnimi napravami na trg, in to celo pri vozilih z motorji, ki so bili dani na trg v več milijonih primerov. Zato predložitveno sodišče meni, da polni učinek obravnavanih določb prava Unije ni zagotovljen.
- 22 Navedeni člen 826 BGB prav tako ne prispeva k polnemu učinku določb prava Unije, saj so pogoji za zahtevek na podlagi tega člena izpolnjeni le v skrajno izjemnih primerih. Če ne gre za posebej zavržno ravnanje, je praviloma mogoče

dokazati le malomarnost proizvajalca pri izdaji certifikata o skladnosti EU. Proizvajalcu se torej glede na sedanjo sodno prakso ni treba bati odškodninskih zahtevkov, s tem pa se ga tudi ne spodbuja k strogemu spoštovanju določb prava Unije, da bi se izognil deliktne odgovornosti.

- 23 Predložitveno sodišče meni, da bi bil polni učinek navedenih določb prava Unije, tudi če naj bi se z njimi varovali le splošni interesi, zagotovljen samo, če bi se z deliktne odškodninskimi zahtevki pridobiteljev zoper proizvajalca kaznovale tudi kršitve iz malomarnosti in bi morali proizvajalci s tem računati od vsega začetka.
- 24 Predložitveno sodišče meni, da so prvo, drugo, tretje in četrto vprašanje za predhodno odločanje upoštevna za rešitev spora, saj bi tožeča stranka v primeru pritrdilnega odgovora na prvo in drugo vprašanje za predhodno odločanje in/ali tretje in četrto vprašanje za predhodno odločanje zoper toženo stranko lahko uveljavljala odškodninski zahtevek na podlagi člena 823(2) BGB.
- 25 Peto in šesto vprašanje za predhodno odločanje: vprašanje je, ali je za polni učinek določb prava Unije, ki so upoštevne v obravnavanem primeru, treba, da se koristi od uporabe vozila pri odškodninskem zahtevku ne upoštevajo ali da se upoštevajo le v omejenem obsegu.
- 26 V skladu s sodno prakso BGH (zvezno vrhovno sodišče) se oškodovanca ob upoštevanju prepovedi obogatitve, ki jo določa odškodninsko pravo, ne sme postaviti v boljši položaj od tistega, v katerem bi bil brez škodnega dogodka, pri odškodninskem zahtevku pa se poleg tega upoštevajo le koristi, nastale zaradi škodnega dogodka, katerih upoštevanje se ujema s ciljem posameznega odškodninskega zahtevka, to je, da se lahko pripišejo oškodovancu in ne razbremenijo neprimerno povzročitelja škode. Ta načela veljajo tudi za zahtevek zaradi naklepne povzročitve škode, ki je v nasprotju z dobrimi običaji, na podlagi člena 826 BGB, saj bi se v nasprotnem primeru odškodninski zahtevek približal kazenski odškodnini, ki je nemško pravo ne pozna. BGH (zvezno vrhovno sodišče) zastopa stališče, da je ta sodna praksa v zvezi z nadomestilom za uporabo skladna s pravom Unije in da se koristi iz rabe lahko vštejejo v odškodnino.
- 27 Vendar posamezna sodišča zastopajo stališče, da koristi iz rabe ni mogoče všteti v odškodninski zahtevek, in to utemeljujejo s tem, da so ekonomske posledice za povzročitelja škode v tem primeru premajhne in da je to v nasprotju z načelom učinkovitosti določb prava Unije.
- 28 Poleg tega se zagovarjajo tudi vmesna stališča, da morajo biti za to, da se odškodnina za uporabo ne upošteva ali da se omeji višina te odškodnine, ki se lahko upošteva, izpolnjeni nekateri dodatni pogoji. Tako naj bi se nadomestilo za uporabo znižalo na primer tako, da se upošteva objektivno zmanjšanje vrednosti vozila, v katero je vgrajena prepovedana odklopna naprava. Objektivna uporabna vrednost vozila naj bi bila namreč – ne glede na tržno vrednost – precej nižja od plačane kupnine, saj naj bi se vrednost vozila zmanjšala že zaradi objektivne

nevarnosti, da bo odkrita napaka. V podobno smer gre preudarek, da je uporaba vozila z napako v nasprotju s pravico pridobitelja do razpolaganja s premoženjem. Pridobitelj naj bi zaradi nehotene pogodbe utrpel škodo v zvezi s sestavo premoženja, ki naj bi jo bilo treba prav tako dosledno upoštevati pri ugotavljanju koristi iz rabe.

- 29 Predložitveno sodišče je prav tako v dvomih glede tega, ali je koristi iz rabe treba upoštevati pri odškodnini, zato je Sodišču predložilo peto in šesto vprašanje za predhodno odločanje.
- 30 Sedmo vprašanje za predhodno odločanje: to vprašanje se nanaša na pravico sodnika posameznika, da Sodišču predloži vprašanja za predhodno odločanje. V ZPO se razlikuje med tako imenovano izvirno pristojnostjo sodnika posameznika (člen 348 ZPO) in tako imenovano obvezno pristojnostjo sodnika posameznika (člen 348a ZPO).
- 31 V skladu s členom 348 ZPO civilni senat po enem od svojih članov v funkciji sodnika posameznika odloča, med drugim, če zadeva ne spada na eno od stvarnih področij, naštetih v odstavku 1, točka 2. V skladu z odstavkom 3 mora sodnik posameznik zadevo, če se nanaša na posebej težavna dejanska ali pravna vprašanja, če je temeljnega pomena ali če to soglasno predlagajo stranke, predložiti civilnemu senatu, da odloči, ali bo senat sam prevzel obravnavanje zadeve.
- 32 Če ni podana izvirna pristojnost sodnika posameznika na podlagi člena 348(1), civilni senat v skladu s členom 348a(1) ZPO zadevo, če se ne nanaša, med drugim, na posebej težavna dejanska ali pravna vprašanja ali če nima temeljnega pomena, s sklepom dodeli v odločanje enemu od svojih članov, ki sodi v funkciji sodnika posameznika.
- 33 To predložitveno sodišče je Sodišču v zadevi C-336/20 predložilo vprašanje o pravici sodnika posameznika, da na podlagi obvezne pristojnosti pri Sodišču vloži predlog za sprejetje predhodne odločbe (člen 348a ZPO) (v zvezi s tem glej navedbe v točkah od 30 do 33 povzetka predloga za sprejetje predhodne odločbe v zadevi C-336/20).
- 34 Položaj pri sodniku posamezniku, pri katerem je v obravnavanem primeru podana izvirna pristojnost na podlagi člena 348(1), prvi stavek, ZPO, je podoben: ta mora v skladu s členom 348(3) ZPO zadevo, če se nanaša na posebej težavna dejanska vprašanja ali če je temeljnega pomena, tako kot sodnik posameznik, pri katerem je podana obvezna pristojnost, predložiti senatu v odločanje o prevzemu. Edina razlika med položajem sodnika posameznika, pri katerem je podana izvirna pristojnost, in položajem sodnika posameznika, pri katerem je podana obvezna pristojnost, je v tem, da mora slednji zadevo predložiti senatu le, če je do posebne težavnosti ali temeljnega pomena prišlo šele po prenosu zadeve na sodnika posameznika.

- 35 Če se stališče BGH (zvezno vrhovno sodišče) v zvezi s sodnikom posameznikom, pri katerem je podana obvezna pristojnost, zdaj uporabi za obravnavani primer, v katerem so bila prav tako predložena vprašanja za predhodno odločanje, ki po mnenju BGH (zvezno vrhovno sodišče) ob upoštevanju prava Unije niso težavna („*acte clair*“), bi moral izvirno pristojen sodnik posameznik pred vložitvijo predloga za sprejetje predhodne odločbe zadevo v skladu s členom 348(3) ZPO najprej predložiti senatu v odločanje o prevzemu. Le če bi senat zavrnil prevzem zadeve, bi lahko kot sodnik posameznik vložil predlog za sprejetje predhodne odločbe, saj se v sodni praksi in literaturi kršitev člena 348(2) ZPO obravnava kot kršitev ustavnega načela zakonitega sodnika iz člena 101(1), drugi stavek, GG (nemška ustava).
- 36 Zato predložitveno sodišče na podlagi sodbe z dne 13. decembra 2018, Rittinger in drugi (C-492/17, EU:C:2018:1019, točka 30 in naslednje), v kateri je Sodišče presodilo, da sodnik posameznik na podlagi prava Unije ne glede na nacionalne postopkovne določbe lahko vložil predlog za sprejetje predhodne odločbe pri Sodišču, meni, da se člen 348(3) ZPO pri vlaganju predlogov za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 267, drugi odstavek, PDEU s strani izvirno pristojnega sodnika posameznika ne uporablja, in prosi Sodišče za pojasnilo v zvezi s tem.
- 37 Predložitveno sodišče na koncu opozarja, da se prvo vprašanje predloga za sprejetje predhodne odločbe v zadevi C-276/20 delno prekriva s petim in šestim vprašanjem obravnavanega predloga za sprejetje predhodne odločbe, tako da bi se ti zadevi morda lahko združili in odločili v okviru enega postopka. Predloga za sprejetje predhodne odločbe v zadevah C-663/19 in C-138/20, ki sta vsebovala podobna vprašanja za predhodno odločanje, sta bila zaradi ustavitve postopkov izbrisana iz vpisnika Sodišča.